USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Česká republika – Okresní soud ve Zlíně**, se sídlem Dlouhé díly 351, Zlín – Louky, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 9. 2018, čj. 41394/18/5000-10470-712343, o návrhu žalobce a žalovaného na přikázání věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Af 126/2018 jinému než místně příslušnému krajskému soudu,

takto:

Věc vedená u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 29 Af 126/2018 **se přikazuje** Krajskému soudu v Ostravě.

Odůvodnění:

[1] Dne 24. 4. 2018 Finanční úřad pro Zlínský kraj (dále jen „správce daně“) vyměřil žalobci penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně ve výši necelých 50 000 Kč. Shora specifikovaným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání proti tomuto platebnímu výměru. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou podal u Krajského soudu v Brně. V žalobě mj. navrhl, aby věc byla přikázána Krajskému soudu v Ostravě. Žalovaný se ve svém vyjádření připojil k návrhu žalobce na přikázání věci.

[2] Krajský soud předložil věc sp. zn. 29 Af 126/2018 NSS s návrhy na přikázání věci jinému krajskému soudu. Doplnil, že věc souvisí s jinou kauzou mezi týmiž stranami sporu, o níž rozhodoval NSS usnesením ze dne 29. 8. 2018, čj. Nad 162/2018-188.

[3] NSS zdůrazňuje, že procesními předpisy určená místní příslušnost soudu je základní zásadou soudního řízení související rovněž se zásadou právní jistoty. Změna místní příslušnosti soudu představuje průlom do zásady, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Soudní řád správní připouští delegaci příslušnosti jinému soudu pouze jako výjimku ze zásady obecné místní příslušnosti vyplývající z § 7 s. ř. s. Tuto výjimku je navíc třeba posuzovat podle konkrétních okolností dané věci. V § 9 odst. 1 s. ř. s. jsou taxativně uvedeny podmínky, za nichž NSS musí věc přikázat jinému než místně příslušnému soudu (tzv. delegace nutná).

[4] Návrhy na delegaci věci jsou důvodné.

[5] V tomto případě jde o stejnou situaci, jako je ta, která nastala v související kauze, o níž NSS rozhodoval již cit. usnesením čj. Nad 162/2018-188. V podrobnostech lze na toto usnesení odkázat. I v nyní posuzovaném případě je třeba posoudit, zda jsou dány objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců správního úseku Krajského soudu v Brně s přihlédnutím k faktu, že by měli posuzovat rovněž činnost správních orgánů soudu, u něhož působí ve specializovaných správních senátech.

[6] Jádro samotného sporu se týká mj. výkonu státní správy Krajského soudu v Brně, jeho předsedy, příp. místopředsedy, který vůči okresním soudům v obvodu jeho působnosti, tedy i vůči žalobci, jímž je Okresní soud ve Zlíně, vykonává pro účely rozpočtových opatření funkci správce kapitoly státního rozpočtu, řídí a kontroluje výkon státní správy okresních soudů prováděný jejich předsedy v této oblasti. Vzhledem k nadřízené pozici předsedy (resp. místopředsedy) krajského soudu vůči soudcům správního úseku, kteří by měli posuzovat jeho činnost při správě soudu, NSS shledal, že není možné u tohoto krajského soudu sestavit specializovaný senát, který by ve věci rozhodl bez možných pochyb o jejich nepodjatosti.

[7] NSS má tedy za to, že jsou dány pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů místně příslušného Krajského soudu v Brně ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s., a tedy i splněny podmínky pro delegaci nutnou (§ 9 odst. 1 s. ř. s.). Věc přikázal Krajskému soudu v Ostravě, který je nejen soudem svým sídlem nejbližším pro oba účastníky řízení, ale též soudem, jemuž byl přikázán jiný související spor týchž účastníků.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. prosince 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu